

se zelo motiš, ja smola je smola! V „Narodnem dnevniku“ bi lahko Klemenčič in Habarca obvestila marsikaj o zasebnem življenju, o zakonski sreči, o obesanju itd. Vse se od vas Klemenčič zahrbtno napada, vse kar ne trobi v Vaš rog. Jaz pa Vam s tem povem, da sem bil in ostanem Repa, kateri se ne ustraši nobenega zahrbtnege postopanja. In naj bo geslo: zob za zob! Vaš udani „Štajercijanec“ Repa.

Razbor pri Slov. Gradcu. Cujte, predragi čitatelji, kaj si je Anžekova butica zmisllila. Naš preljubi Anže je strašno dolgi članek napisal v „Slovenskega Gospodarja“. Tam obrekuje po svoji stari navadi. Vsak ima svoje veselje, nekateri posebno do obrekovanja. Ker pa tukaj posamezni niso mogli nikomur s svojim jezikom škodovati, so si osnovali družbo pod imenom „Izobraževalno društvo“. Zbrali so se skup od nekaterih poglavitnih grehov obdane osebe, ter si izvolile za glavarja Anžeka, kateri je čist, da slobodno sme obrekovati. Vsako pošteno društvo Bog ljubi, to pa mnogokrat nekoliko poškrta, kar povem drugokrat, ako ne bo miru. So še nekateri pošteni farani, kateri bi bili radi pri družbi, pa pri obrekovanju ne marajo biti. V članku piše v ločljivem sorodstvu, a pogledjmo si zadnje pri njem. Ga je po pesje malo, tudi v nemške kraje piše slovensko. Pa gre Anžek tja, telica in Anžek pa nazaj. Pridem do besede. O grosser Georg! terentante! kaj pa to pomeni? To je gotovo Anžekova latinska beseda. Zapomni si jo je v Dalmaciji tedaj, ko je bil drvarjem za učitelja. Šembraj! saj si je veliko prislužil! Piše od nekih dvanajstih let in tednov. Na to mu povem, da tisti, ki so tedaj jamo kopali, so si jo sebi skopali. Tri tercijalke pa vpijejo kakor muha na pajčini. In ta debeli Anžek se zna pa razpocit.

Pokorni sluga mlečozobega Anžeka.

Sv. Lovrenc slov. gor. (Šolske razmere.) Stavimo sledeča javna vprašanja: 1. Več davkoplačevalcev vpraša javno, zakaj se ne izroči pisma, namenjena krajnemu šolskemu svetu, novemu načelniku g. Rebernaku? — 2. Zakaj se ne daje denar krajnega šolskega sveta novemu blagajniku gospodu župniku? — 3. Zakaj gospodari g. nadučitelj sam in noče priznati novemu načelniku temu pristojni vpliv? — To so stvari, katere davkoplačevalce zanimajo. Kajti kmet ima pravico, da se sam za svoje razmere briga in se tudi od prvaških šolmaštrov v tem oziru ne bode pustil komandirati! Nadalje vprašamo to-le: Zakaj se obnašajo naši štiri mladi učitelji in 2 iz sv. Andraža tako neollikano po gostilnah, kadar zboruje tam domače veteransko društvo? Ali ne vedo ti mladeniči, da živijo od kmetskih žuljev? Vsem tem grdim razmeram se bode v zmislu postave moralo konec napraviti! Opozarjamo že danes višjo šolsko oblast na te

škandalozne razmere. Ako bi se jim hitro ne napravilo konec, povedali bomo pa malo jasneje svoje stališče!

Šmarje pri Jelšah. Dragi „Štajerc“, ti nam vsak teden kaj novega prineseš. Za prihodnjo številko ti tudi jaz nekaj čisto novega napišem i. s. zakaj da imamo duhovnike . . . V nedeljo, dne 10. aprila, prišel je k nam neki č. g. frančiškan iz Celja tretjerednikov in svitlih kronik iskati. Pri prvemu sv. opravilu nam je raz prižnice pripovedoval, da so imeli nekeje na Koroškem že starega župnika. Ker jim ta baje ni več ugajal, so se zbrali tamošnji župan, krčmar in kramar ter so šli škofa prositi, da naj ga penzionira in ga z mlajšim nadomesti. In škof je to res storil. Ali mladi novi župnik je bil preveč hud. Zato grejo omenjeni trije zopet h škofu ter prosijo, naj jim tudi tega župnika prestavi. Škof res tudi tega hudega župnika prestavi. Ali potem niso baje nobenega več dobili. Krčmar in trgovec pa sta morala zaradi tega propasti . . . Tako je pravil ta celjski frančiškan. Po njegovem mnenju imamo torej duhovnike za blagor krčmarjev in kramarjev. Mi pa še pristavimo: pa za politično agitacijo, da delajo med farani prepir in sovraštvo. Frančiškan je seveda tudi časopise grajal, ki zoper duhovnike pišejo. Mogoče, dragi „Štajerc“, da je pri temu na tebe mislil. Pa tukaj se je zmotil, kajti ti „Štajerc“ še nisi nikdar zoper prave duhovnike pisal, pač pa zoper kašne oderuške, politikujoče in grde farje, katerih je žalibog precej med nami. Ako bi duhovniki v tem oziru s „Štajercem“ držali (kar bi bila tudi njih dolžnost), ako bi take umazane tovariše ojstro prijel za srajco, — nakrat bi prišel med ljudstvo mir, katerega nam je enkrat angelj v Betlehemu oznanil.

Od Velike Nedelje. Naš častiti gosp. župnik nam je razdelil sedaj vse nabrane podpore. Moram reči takozvane „podpore“ za izveličanje naših duš, ker je nekterim revežem obljubil podporo pod temi pogoji, ako bo šel k spovedi. Druge je zopet vprašal, ali rabijo podporo za pijačo. Četrtrim, kateri so kaki rokodelci zraven svojega posestva, jim je očital njihov zaslužek, na sebe pa ni mislil, kadar po 18 forintov predpoldne zasluži. V tem slučaju mu je eden taki siromašni rokodelce gorko zasmolil. Petim je rekel, da ne potrebujejo od njega podpore, akoravno so do kolena v dolgeh in katerim je toča uničila vse lanske pridelke skoraj docela; le kopico otrok kateri še niso za drugo rabo, kakor da kruhek jedo, je pustila nepoškodovane. Šeste, kateri so poleg svoje nesreče žganičari, je odpravil s parkrajci itd. itd. Pri vsem tem je pa prijazno sprejel take, kakor so naprimer Trgovščanci, ki mu radi roko poljubijo, ki nimajo „Štajerca“, ki pridejo pol ure pred začetkom sv. maše v cerkev in ostanejo nekoliko

časa po ceremonijah v cerkvi, imajo pa voljno karuze in nosijo pridno denar v posojilnico. Ojoj, joj, župnik Jakec! Ali nas siromakov ne poznaš, v kaki sili smo z našimi nedolžnimi otroki? Pomisli da je večnost dolga. Zakaj s takim, ki imajo denar v hranilnici podporo da jalo? Prosimo v „Slov. Gospodarju“ odgovoriti. Nadaljevanje sledi.

Jesenice. V nedeljo 10. t. m. vršila se je klerikalna „Manifestacija vseslovenske misli in Jesenica“. Sklical je ta shod gromoviti rimski katoliški bogatin in grajščak in govornik dr. Schusterschütz iz Ljubljane. Shod je bil javen, kakor smo iz raznih vabil posnemali, tudi tajen, ker so k temu shodu imeli dostojno samo vabljeni gosti!? Tovarniški uradniki in občinski svetovalci niso bili vabljeni, ker Schusterschützovi zastopniki tovarniški delavci Korošec, Krašovec itd. tega pod nikakim pogojem niso. Da se dr. Schusterschütz na Jesenicah nič žalega pripetilo ni, poslala je vladne 8 orožnikov in kar dva vladna komisarja na Jesenice! — Tudi se Schusterschütz ni upal vlakom, temveč „herrschaftsmässig“ po avtomobilu na Jesenice pri in odpeljati. Ker nihče od naših zastopnikov ni imel vstopa na temu shodu ne moremo posebno od tega shoda poročati. Vemo in slišali smo samo toliko, da sta Schusterschütz in domači župnik Škubic zelo mastno po radovljiškemu glavarju odrihala, ker jim je glavar Župuch trn v peti! — Tudi če kapitaliste, ako ravno je Schusterschütz sam milijonar, se je prav pošteno sekalo! — Dr. Schusterschütz je v zadnjih letih mnogo veleindustriji, posebno pa jeseniškemu delavstvu škodoval. Leta 1904 je on na Jesenicah vpriporil štrajk, takrat je bilo mnogo delavcev in družin brezrednih. Lansko leto je tovarnam zaprl svoje žezvanje blaga v Rumunijo in Srbijo z njegov delovalni ministersko politiko na Dunaju. Tukajšna tobi se v vana je morala vsled tega, ker ni smela drugača mogla blaga v te kraje izvaževati, skoraj zapretila tovarno in delavci so samo nekaj šihov na teden delali. — Dr. Schusterschütz ze je nabral slovens tisočake — od delavstva in kmeta, ki vedno, advokat še počenega groša zaslužil ni, le sam „Neue politika mu je zidala grajščine. Grajščak in boje v te gatin dr. Schusterschütz pa le vedno na ustvarjanje cih nosi blagor in ljubezen do kmeta in delavdelalstva. Kdo je še danes tako zabiti, da mu tistišče verjame in gre na njegov mlin? — Gotovo vsled je da je zadnji mojster in uradnik v tovarni žmoro več dobrega delavcu storil, nego bogatin dr. Schusterschütz! — Ali ni res, Korošec in Krajo Dršovec? — Slovenija bo še pač enkrat britko opipalaka, da je imela take fine zastopnike, celeregulac bogataža in grajščaka dr. Schusterschütza reči Amen!

Novice.

Pozor! Vse cenjene nove naročnike prosimo! Reič da naj — kadar pošljejo naročnino — na poštnižakar položijo napravijo opombo „novi naročnik prijatelj“ — Kdor spremeni naslov le mimogrede za kragleda. tek čas, naj vzame na znanje, da se mi na tatoričr ne moremo ozirati. — Dopisi naj sprotni vpošljejo vedno le na uredništvo „Štalič vo jerca“, ne pa na posamezne osebe. Istotakoravijo, vsa naznanila in denarne pošiljate le namente upravnništvo lista. — Brezpomembneastnih osebnih dopise ne moremo objavljati. Dopis mome pusi biti vedno kratek, stvaren in jednat. PisaWiener mora biti le na eni strani papirja in to s črni znelom! — Odgovori se pismeno na vprašanje kospa. tedaj, ako se priloži retur-znamko. — Ured2 letni ništvo in upravnništvo „Štajerca“ tacijsk

Duhovniki in politika. Ogrski kardinal Svavala. massa izdal je pod naslovom „Kako naj se duje re hovníki pri volitvah zadržijo“ posebni spis zeku. njemu podložno duhovščino. V tem spisu pravdelan ta visoki cerkveni dostojanstvenik, da noče dva velihovščine popolnoma od vsake politike izključiti. Duhovníki so tudi državljani in imajo torej dol deklo nosti napram državi. Ali politična vprašanjatuli, zahtevajo resno premišljevanje, pamet, izkušnjo vpi znanje in doslednost. Vsaka beseda dore pro hovníka mora biti spoštovanj. To vredna, ako zahteva neizobraženo, v dvome bode misleče ljudstvo nasvetov od duhovnikov. Dujega hovníki naj dajo take nasvete previdno in modaradi Ali vedno se naj duhovniki s politik

Ogenj bluječa gora Etna.

V Italiji je poleg Vezuva naj-nevarnejši vulkan znana Etna. Tudi sedaj je ta gora pričela ogenj bruhati in napravila velikansko škodo na poljih in vinarjih. Cela vrsta vasi je v neposredni nevarnosti in prebivalci so pripravljeni na beg. Naša slika kaže v ozadju goro, iz katere odprtine se vali črni dim, pravi dež pepela. Spodaj vidimo kraj Taormina. Tako je izgledala Etna na velikonočno nedeljo.

Kdor ljubi resnico,

kdor je prijatelj v duševni in telesni revščini trpečega ljudstva, kdor sovraži zatiranje in izkoriščanje farizejev našega prvaštva, ta

mora biti naročnik „Štajerca“.

Der Aetna am Ostersonntag von Taormina gesehen.